

Tvrký úděľ

Lokálka

Na záchodku číslo šest
zatínám chodidla v pěst
nevím co jsem sněd a s čím
ven to nejde teď už vím.

Na záchodku číslo šest
končí jedna z dlouhých čest
jsem jak opuštěnej pták
nevím proč, ale vím jak.

Venku stupňů sedmnáct
uvnitř tlaky do boků
život mě chce asi zmást
ač se zdál bez nároků.

Na záchodku číslo šest
odpykávám těžký trest
co jsem proved nevím sám
že teď takhle zkoušet mám.

Na záchodku číslo šest
nepomůže žádná lest
kde mám na to sílu vzít
s osudem se takhle bít.

Venku stupňů sedmnáct
uvnitř tlaky do boků
život mě chce asi zmást
ač se zdál bez nároků.

Na záchodku číslo šest
rychle ztrácím svoji čest
díky četným přetlakům
letím vzhůru k oblakům.

Paní s patou bolavou
spráskne nohy nad hlavou
prý se málo podobám
tomu co tam byl tak sám

Venku stupňů sedmnáct
uvnitř tlaky do boků
život mě chce asi zmást
ač se zdál bez nároků
život mě chce asi zmást
ač se zdál bez nároků